

0877

ישיבה י"ז - כנוקר.

הישיבה נפתחה בשעה 09,45

היו"ר אגרנט.

נוסף למר זמיר - נוכח מר שבתאי שביט.

עדות ראש המוסד - צבי זמיר

אגרנט: מי היו האנשים שליוו אותך בישיבה אתמול?
זמיר: פרדי עיני ושבתאי שביט. פרדי עיני הינו ראש הלשכה שלי ושבתאי שביט עובד ביחידה המבצעית וסיפל כריכוז החומר.
אגרנט: האם היו אהך גם בפעם הקודמת?
זמיר: כן.
אגרנט: היום אתה מנסיע מלווה על-די שבתאי שביט?
זמיר: כן. אני נמצא עתה בפרק של סתן השוכות לשאלות.
 שאלה שניה שנשאלתי - סמתי התפקיד של היועץ לעניני מודיעין לראש-הממשלה אינו מאויש.

קשה לקבוע זאת בדיוק, ואני רוצה לציין כודאוח, שכאשר אני

באתי למוסד - התפקיד לא היה מאויש.

באד לתפקיד ב-1 באוגוסט 1968. ידוע לי שלא היה מאויש אחדשים

אחרים לפני כן, אבל מכיוון שהקומה המפקח האיוש לא היתה חדה וטוגדרת - והיתה

הקומה-כינויים שקשה לי לומר אם היה מאויש או לאו - לכן יתכן שממרד ראש-הממשלה

יזיב על כך תשובה מודייקת יותר.

אמצאל:
נכנאל:

זכור לך מה היה בתפקיד?

זמיר: כן. איסר אראל.

שאלה: עוד מישהו?

זמיר: לא בדיוק בתפקיד זה, אלא כעקבות פעולות הטירוור נחעורר צורך

אצל ראש-הממשלה למנות יועץ לענין חלקי, וזאת היא עשתה.

(ומונה אהרן יריב). אגב, תפקיד היועץ הזה קיים עד עתה. סמלא אוחו עכשיו תא"ל

לי אור. זה תפקיד של סחאס בעניני פח"ע.

גם היום יש הגדרת תפקיד שאינה מפורסת.

שאלה שלישית. האם מישהו, כולל אני, עורר בפני ראש-הממשלה

את הבעיה, כי אי-קיום פונקציה של יועץ לעניני מודיעין עלולה לגרום לעיוות

החמונה אצל ראש-הממשלה בנושא המודיעין?

[Redacted]

לא עשיתי זאת בלי להתייעץ עם חברים שלי - עם

ראש אמ"נ ולכעמים גם עם ראש-הממשלה, האם הסיכון מוצדק

אני נוהג ונהגתי לעשות זאת גם בדברים אחרים, במבצעים אחרים, שם

חומר-נפץ מבחינהפוליטית - אם יאצלאא ייכשלו, יש דברים שאם ניכשל בהם - הם מאד

לא-נעימים.

יריב: אתה בין היתר כפרף לראש-הממשלה?

זמיר: כן, אני הייתי בודק זאת גם עם ראש-הממשלה.

[Redacted]

שאלה: [Redacted]

זמיר:

[Redacted]

אני משיב בזהעל שאלה זו, ששאל לסקוב - מה היתה הקונצפציה של

הגורם המתקרב בנושא ההתרעה, כי בלי שאני מכיר את 848 הישב - ההנחה היתה,

ויכול להיות שהיא גם מבוססת, כי לא שמעתי את מספר 848, שהתרעה התקבל מ-848 למעלה

סכל ספק.

יריב: האם זה נמסר לנו.

זמיר: לגבי סוכים אחרים - לא הגדירו לנו אף פעם היכן להושיב סוכן שלנו.

אמ"נ לא אמר לנו, פרו לנושא התרעה, שהוא רוצה סוכן על גשר איקס.

לסקוב: איך הגיע אלי שבבן כוהן לסקוס שישב בו, - כי היינו מעוניינים שישב שם.

זמיר: הוא היה שם לפני שהייתי ראש-המסוד ופשוט - איני יודע.
כאשר - מפא"פ שבכל שנה אנחנו בעצמנו מגדירים, על-פי המשימה שאוטלו עלינו - מה הם הפקודות בהם רצוי שישב סוכן, כדי לכסות משימות.

לסקוב: כלומר, עשיה הערכה של פקודות קריטיים במערך קבלת ההחלטות של הצד השני.

זמיר: מאה אחוז.

לסקוב: היה ניתוח בשטח.

נבנצאל: לכל סוד שאיש כזה יכול היה ללח - היו מאותו הסוג עצים רבים,

וזה פעל גם דרך הכלים של אמ"נ והעצים היו רבים עד כדי כך שלא

ראו את היער מרוב עצים, אלאולא היה משנה גם אילו היו עוד פרטים בענין זה.

ולא שלא היו מספיק עניינים, אלא האינטרפטציה הייתה לפא"פ

של סימנים אלה מול העובדה של התרגיל בדרום ופערך כביכול הגנתי בצפון.

זמיר: זאת איני יודע. הדעה הייתה וזה בתחילת ענין שצריך לשקל - האם

מוצדק שאותה אינטרפטציה מתקבלת אחר שמסכנים כזה בחור, שאם יתחם - בנט - ייתלה.

על כך כף - כל כמה חדשים הייתי פעלה את הנושא בהגב וכודקו.

היינו מקבלים ידיעות מסנו וחלק מהידיעות היה גם כזה, שאין שום

דבר, אין התרעה וכוננות והוא ישב שם הרבה זמן. והיינו שואלים עצמנו - האם זה

מוצדק או לאו.

לכן, ממש לפני המלחמה, בחיאום עם גורם העוסק בחיאום המקצועי -

דנו האם זה דרוש והחשובה שקבלתי היתה שלילית.

ירדן: איני יודע אם זה היה משנה משהו, אבל השיקול פעל דברים מסוג זה

הוא קיבל ידיעות בגורמים אחרים - הוא שמעל כאן? האינטרפטציה לא

הייתה משנה, אבל מבחינת סיכון - זה היה משנה.

זמיר: יש לנו בעיה שהיא מעשית ולא רק תאורטית, האם מוצדק להפעיל מקור

מסויים.

0881

אני מעלה זאת, כי ר"א לסקוב - אנו בודקים

כל מבצע כזה, בסופו של דבר - האם הוא כדאי לנו או לאו.

החמשך רשמה א.ב.

צ. זמיר.

שאלה ששית. מה נעשה בידיעות מסויימות בעלות משמעות

מיוחדת, ואם הן גוררות בסדרומים מסויימים (שאלה של ר/א לסקוב).

אני רוצה לומר: אני לא סביר פורום קבוע שעסק בהערכת

מצב, פרט למכונה הצבאית, מצבא ~~הצבא~~, מבטחון - משרד הבטחון וצה"ל. אני לא

סביר פורום זה. היו דיונים יותר אד-הוקיים. פרט למערכת הבטחון, שיטתם דיוני

הערכת מצב הקופתיים, ושיטתם - אני מסער - גם דיוני הערכת מצב אד-הוק על

רקע של נסיבות משהו, ~~ההנהלה~~ ההנהלה נהוגים ותנאים. יש הערכת מצב שנתי.

הערכת מצב
יכול להיות / חצי-שנתי.

היו"ר אגרנט

אתה אומר "מערכת הבטחון". למה אתה מתכוון?

אני אומר. המטה הכללי. אבל כשאני אומר המטה הכללי -

צ. זמיר:

אני יודע ששר הבטחון היה משתתף בזה, לא בכולם -

בחלקם. לכן אני אומר. אני חושב שההגדרה "מערכת הבטחון" היא יותר מדוייקת.

כי זה לא רק הצבא. גם הצבא. יש כאן מנגנון, יש כאן שיטה שבה סיסטמטית שוקלים

כל ידיעה ושוקלים את צירופי הידיעות במערכת הערכת מצב כללית. אין דבר סיסטמטי

בזה לכי מיטב ידיעתי במקום אחר.

כיוון שאני השתייכתי באופן חד, חלק וברור למערכת

משרד ראש הממשלה ולא למערכת הבטחון - כמעט ולא נזדמנתי לזה. יש עוד פרוטוקול

אחר שהתבקשתי על ידכם להביא, ולא הצלחתי לאחר אותו. הוא לא מצוי אצלי, הוא

מצוי במשרד הבטחון, ולא הצלחתי לאחר אותו - שבו שוב היה דיון אד-הוק על

ידיעות של

היו"ר אגרנט:

לא הזדמנת לישיבות אלו?

לא. לא הייתי חלק מהישיבות בתוך צה"ל.

צ. זמיר:

מבין
אבל אני/ ~~היה~~ שרה'ם היתה מקבלת ידיעות אין-פורום
בנושאים אלה.

לסקוב:

לא הבנתי את השאלה.

צ. זמיר:

אני מבין שרה'ם מזמנת את הרמטכ"ל, שר הבטחון, שר החוץ
אמר שהוא משתתף, לפעמים שר האוצר, לדון. עם לא דנים

לסקוב:

על הערכה...?

0883

שיטתה י"ז - בוקר

צ. זמיר:

מה שאני רוצה להגיד, ר/א לסקוב, בדייקנות:

שאני לא מכיר מסגרת מקבילה, שיטתית, או

תקופתית (אד-הוקית - כן) תקופתית, סחוף למסגרת מסודר הבטחון, שעושה הערכת מצב

על ידיעות צבאיות פוליטיות. היו דיונים כאלה. פרוטוקול של אחד מהם יש לכם.

אני לפחות לא זוכר. אני מסער שהיו עוד דיונים כאלה.

היו"ר אגרנט:

היו דיונים אד-הוק, אבל לא עם רה"ם.

צ. זמיר:

לא דיון שנתי מה. לא זכור לי. יכול להיות

שאני טועה, אבל אני לא ביקשתי פרוטוקולים של

ש. לשכת רה"ם, בהנחה שאתם חדרו. סחוף זכרון - אינני זוכר שהיה דיון כזה

אד-הוק. ראש אמן אולי היה מרווח במטלה. לא "אולי" - ודאי. ראש אמן היה

מרווח במטלה. בהחלט.

לנדוי:

גם זה רק אד-הוק. הוא לא היה צותן איזו הערכת

עונתית.

צ. זמיר:

את זה אינני יודע. אני לא זוכרתי לישיבות אלו.

גם לא דרשתי להיות סו, מן לישיבות אלו, לישיבות

ממשלה שבהן ראש אמן היה עשה הערכת מצב. אילו דרשתי - הייתי יושב שם. אני

מסודר רואה את נוכחותי כלא טועילה. זה לא דיון שבו יכולתי לקחת חלק ברוב-

רובם של המקרים. את הערכת אמן הייתי קורא או שומע.

לסקוב:

אבל בדיוני סכ"ל ביקשת להשתתף.

צ. זמיר:

כן. בדיוני סכ"ל ביקשתי להשתתף. שוב, לא

כ-כך כדי לקחת חלק. יש ראש אמן במטה הכללי,

ואני לא חבר המטה הכללי.

היו"ר אגרנט:

ואז אמר לך ר/א בר-לב שאתה ראוי להשתתף.

צ. זמיר:

כן. אני דאגתי יותר לאוריינטציה שלי, לדיונים

שהיו דיונים עקרוניים. הרצאות של שר הבטחון.

באופן תקופתי, אחת לכמה זמן - לבוא ולשמע; איזה מקרה סודר שדווח בו. אבל

לא הייתי חלק מהמערך הזה, ואני גם חוטט שראש הסודר לא צריך להיות חלק מהמערך

ש. שלוקח חלק בדיון זה.

בבצל:

אבל נדשא ההרעה לפי טבעו הוא לא כל-כך בטביל
ההייעצויות הקופתיות. זאת אומרת, ההתרעות עצמן

לבני

או הערכת/מצב ~~ההתרעה~~ זה לא ענין של דיונים תקופתיים. זה צריך לקיים

~~ברגע שיש ידיעות~~. זה לא יכול להכרח בעוד שלושה חודשים, כשיש ההייעצות.

צ. זמיר:

אשנזי, אינני תמים-דעים אתך. ~~אני חושב ש~~

~~ענין ההתרעה מורכב~~, יש בו שני

אלמנטים. צריך היה באיזה מקום לקבוע קו: מאיפה צפויה הפלחסה. צפויה הפלחסה -

זה תוצאה גם של הצטיידות, גם של רמת איסון, גם של נסיבות פוליטיות. זה

בהחלט מצביע ספחי הטמפרטורה סחיכת בדיקה יותר שיטחיה. ענין ההתרעה ל לוסין

לא מורכב על איזה רמז שאתה מקבל. יכולה לבוא גם ידיעה. אבל מה הצדה של ההתרעה

שלנו מה במקרה מסויים הזה? שמול קונצפציה - ידיעה או ידיעות לא הצליחו לשנות

את הקונצפציה. / זה מה שהיה. את הקונצפציה/ צריך לכהון בחיבה תקופתי, ולא...
אתה הרי

דריין:

כסופו של דבר, אלמלא היתה הידיעה הזאת של

שהגיעה במאוחר כפי שהגיעה - מי יודע אם היינו

יושבים כאן היום, כך נראה לי. כי זה בעצם יותר מאשר כל דבר אחר קבע את הענין.

היר"ר אגרנט:

פלוס ענין הרוסים,

דריין:

לא. את ענין הרוסים עוד נראת. אבל הידיעה הזאת

בשבת בבוקר, עם כל מה שקרה, בכל זאת עשתה משהו.

צ. זמיר:

אני רוצה לומר לנו היה קשה. קושי. ואני מציע

שאם זה חשוב - תטאלו את פרדי ואת שלמה כהן שעסקו

בזה. היה לנו קושי גם בשבת (אני לא הייתי פה) להביד: צודק. ~~לעצמם~~

לומר שההתרעה של .. כדאי לבדוק.

דריין:

טוב. אפס מסרתם אתהידיעה.

צ. זמיר:

אבל אני חוזר לענין הקונצפציה. קונצפציה אתה יכול

לשנות ע"י ניתוח יסודי. גם מזה קשה לצאת. גם מזה

קשה מאד לצאת. אתה נחון כחוך אפונה, וקשה לצאת מהענין. אני לא חושב שזה דבר קל.

אבל את זה אתה בהחלט יכול לעשות אם אתה נחון את זה תקופתית, ולא על יסוד ידיעה.

אינני מבטל את ענין הידיעה לחלוטין. אבל כשהידיעה היא ידיעה שנופלת על חומה

בשוקה של הרגיל - - אני הייתי כל-כך משוכנע שמה עוסקים

כתרגיל, כי כולם אופרים שזה תרגיל - [] טועה. עד אחזור לנושא []

השאלה הבאה, שאני חושב שעניתי עליה (מיד אקרא מסויימים, אוחה, טל ר/א לסקוב): האם רמס'ד משהתפ בכורומיס/ + + + או שהוא נקרא דה-פקטו לדיונים, או בצורה לא מסודרת ולא מסודרת, אני חושב שעניתי על זה. האם רמס'ד מגיב כשבאמן לא מסכימים לקבל ידיעות מסקורותיו, החשבה חיובית. ל למעשה, לא רמס'ד מגיב, אבל יש לך... .

ידין: לא הבנתי את השאלה.

צ. זמיר: השאלה היא: האם רמס'ד מגיב באם אמן מסכימים לקבל ידיעות מסקורותיו. אני מבין שאם לא מקובלת

ידיעה שהמסד מביא - האם המסד מסתפק בזה, או בכל זאת מתווכח. התשובה חיובית: הוא מתווכח. הוא מפיץ אותה. הוא עשה כמיטב יכולתו. וזה לא רק ראש המסד, אלא זה בשלבי הקבודה למטה. מתווכח + ומנסה להביא את הדברים לדיון. הוא כהחלט עושה את זה. אבל הוא יכול לעשות זאת בתוקף לגבי הידיעה המסויימת.

לסקוב: עד סי כך שיביא אותה לראש הממשלה?

צ. זמיר: הוא ביא את הידיעה לרה"מ. אני לפחות נהגתי לוטר תמיד לרה"מ שאני מציע לשמוע גם את דעה ראש אמן.

מפני שאני גורס שמחקר טובה להיעשות על יסוד הידיעות כולן ולא על יסוד ידיעה אחת. ואם שמתם לב בדברים שאמרת לפני ועדה החוץ והכסתון - חזרתי על אותו דבר צריך לשמוע הוות דעה של החסונה כולה, כי אחרת יכול להיות אסון.

הניתן לתת סיווג של סקורות מאספקט של היכולת לדאיינפורמציה מצידם? (שאלה של ר/א לסקוב).

ידין: של סוכן כפול?

צ. זמיר: זה לא סוכן כפול.

היו"ר אגרנט: מאספקט של דאיינפורמציה.

צ. זמיר: דאיינפורמציה.

היו"ר אגרנט: והחשובה?

צ. זמיר:

התשובה חיובית, אם הוועדה רוצה - אנחנו יכולים להגיד איך הערכנו כל אחד מן המקורות, באיזו מידה הוא עלול להיות דטאינפורמטיבי ביותר, באיזו מידה הוא ~~עלול~~ ^{יכול} להיות דטאינפורמטיבי...

...

יריין:

"דטאינפורמטיבי"?

צ. זמיר:

דטאינפורמטיבי, סרופ' יריין, זה אם הוא משחיל לך אינפורמציה...

יריין:

מיסאינפורמטיבי.

צ. זמיר:

זה נקרא "דיסאינפורמטיבי".

היו"ר אגרנט:

זאת אומרת, משחילים ככזוה איזו ידיעה שנוצית שאתה תאמין שזה יסח. נכון?

צ. זמיר:

כן, יש כאלה/שעושים את זה כיוודעין...
שעשן

יריין:

אז זה כפול.

צ. זמיר:

אז זה כפול. ויש כזה שבאופן תמים אומר מה שהכתיבו לו. והכפולים מתחלקים למינים שונים, אם צריך -

זכרט את זה.

השאלה הבאה (העשירייה - של ד'ר לנדוי): האם הוכן

אי-פעם במסד פרופיל של סאדאח? התשובה שלילית.

לנדוי:

למה זה לא נעשה? כי אין לכם די חומר על כך,

או לא השתם על זה?

צ. זמיר:

היו"ר אגרנט: זה לא נעשה? צ. זמיר: לא נעשה. כי זה לא תפקידו של המוסד, לחלוטין. זה לא תפקידו של המוסד, דיברנו על זה פעמים רבות, ודנו על זה.

לנדוי:

אתה אומר שזה לא תפקידכם, כי הערכה זה לא תפקידכם. נכון? זה בעצם, זה שייך למחקר באסן. אבל מה קשה

סאד לחחוט את החחוטים, אתם מקבלים כל מיני ידיעות

אפשר לקרוא לזה עניין

של הערכה; אפשר גם לקרוא ל זה איסוף אינפורמציה, וזה תפקידכם.

צ. זמיר:

אשיב לך תשובה על זה.

קורס כל, השאלה מה שינוי ומה לא עשינו, לפי הגדרת תפקידנו

ההתאמה והעלאת המודעות יש לחזר מודיעין תפוצה מסודרת. להסוס אינו -
מה שנקרא בז'רגון שלנו - "מידור" מודיעין בנושא המזרח התיכון, אנחנו מייצרים
מודיעין בנושא מזרח אפריקה, שזה נושא מחקר שלנו. ועל זה היתה התנגדות, שהסוס
ייצר מודיעין, כי זה לא תפקידו.

עכשיו אני רוצה לומר כשהיה מביע מקור - ואתן

דוגמה אחת - - -

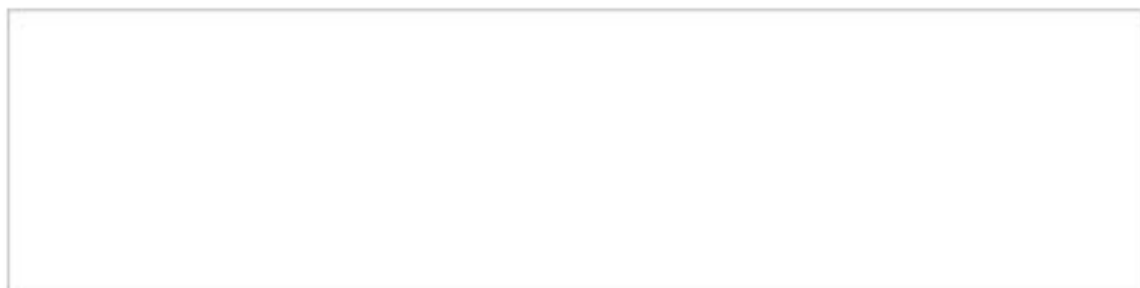
לייצר מודיעין זה הערכה?

היו'ר אגנס.

לייצר מודיעין זה הערכה, אנחנו מייצרים ידיעה, ולא

צ. זמיר:

מייצרים מודיעין. אבל אני רוצה לתת דוגמה.

צ. זמיר:

בהחלט, בהחלט, טוב, אני חוזר לענין. כי אנחנו את כל

הידיעות שהיו לנו על סדרת הפצנו לפי הבנתנו, אני

אומר: , כשאתריות המחקר

על סדרת - לא אנחנו היחידים שמסקים פרופיל של סדרת, התבין ~~ההבנה~~ בטיבה של עבודת המודיעין מתרכז במקום שמרכז, זה לא אומר שאני לא הייתי מספר התרשמות שלי מידעה, אבל לא בנינו, לא ייצרנו מודיעין, זה לא היה תפקידנו.

לטאלה מס' 11- ואם נרשמו פרופילים בשיחות עם דיון

או בפרופילים בהשתתפותו, מבקש לקבל הפרופילים ~~הפרופילים~~ כאמור, אני זכרתי ~~הפרופילים~~ בנושא

שמדובר בו, בנושא המלחמה, דיון אחד שהיה רחב יותר בנושא המלחמה לא הצלחתי

לאחר את הפרופיל.

לנדוי:

באיזה זמן זה היה?

צ. זמיר:

ניסינו לקבוע את הזמנים, טוב, עד כמה שזכרנו אינו

מסעני - זה היה בעקבות פגישה שלי עם ואת

הרשימות הבולטות על הצטיינות, ואז הפצנו את זה כסובן בתפוצה גבהה, ושר הבטחון

התרשם מהרשימה הזאת, ואז - נוסף לראש אמן שמשתתף בדיוני מטה של שר הבטחון הוא

ביקש שאני אביא כפי שמכיר את והתכתה דיון.

לנדוי

במטה?

צ. זמיר:

בפגישות בוקר, דיוני מטה של שר הבטחון עם הצבא ומשרד

הבטחון, ואני זוכר, ואני זוכר ~~ההבנה~~ שהיו לי את דעה

לחלק זה של הדיון, אני זוכר גם שנרשם פרופיל, לא הצלחתי לאכז את ההאריך המודיעין.

לנדוי:

אני שומע עכשיו על עוד פרומ המטה עם אנשי משרד

הבטחון, מה זה? (נשאל בוודאי את שר הבטחון).

צ. זמיר:

שר הבטחון מקיים סגעי כדיון בוקר ביום ששי.
זה לא דיוני המטה הכללי, זה דיון של שר הבטחון
עם אנשי המטה שלו, זה לא דיון מטה כללי, צריך להבדיל בין שני הדיונים.

מנורי:

המטה האישי שלו או המטה הכללי - זאת אומרת: ראש
הלשכה שלי, המזכיר הצבאי? לא או למי אתה מתכוון?

צ. זמיר:

אני מציע שעולי שר הבטחון ישיב על זה, אף כי זאת
לא שאלה מסוכנת, אבל אחי מוטב שהוא ישיב על השאלה.

היר' אגרנט:

אבל זה קבוע, ביום ששי בבוקר.

צ. זמיר:

יש לי הרושם שזה קבוע.

באיזו מידה ומתי (שאלה של ר' נכנצל) התעורר חשש
אם נוחנים לנו מידע לא כנה ואולי אפילו השערה שיש כאן תרמיה בקנה-מידה גדול,
המפעלה ע"י גורמים מספר - מבצע הטעייה, אני לא זוכר שהשכנו שיש כאן הטעייה
בקנה-מידה גדול.

היר' אגרנט

באיזו תקופה?

צ. זמיר:

אני מדבר על ששת חודשים שלכני המלחמה, עד המלחמה.
במרוצת הזמן הזה היו לנו סקרות לגבי ידיעה

חלקית אולי זו ער אחרת, אבל קשה לי לומר שזה נחרת במחיי, אני רוצה לדבר
בהרחבה על נושא שירותים, אמנם, השאלה התעוררה אחסול, וזה שייך כדיוק לשאלה 13.
לגבי סוכנים, לא זכור לי שהתעוררה הכעיה, אני חוזר
שוב: ידענו שצריך להעריך באופן שדנה חלקים שונים שהסוכן מוסר, אבל זה לע שייך
לחריטה.

השאלה האחרונה, הנוגעת לשירותים האם היתה לשירותים
מגמה דסאינפורמטיבית או מגמה להרגיע, ליישן וכל מה שקשור בזה? - מה אני רוצה
לומר מלה של תודמה.

היר' אגרנט:

איזה שירותים?

צ. זמיר:

שירותי סודיעין ידידותיים -
כל אותם שירותים שצינו, אקרא את השאלה כיצד מעריך

המסוד את העובדה כי לא רק אנתנו אלא גם שירותים מעולים הגיעו

לאותה מסקנה ביחס לסיכורי פתיחת המלחמה? בידינו ידיעה רשמית של [] מ-20 בספטמבר כי סוריה שינתה דרכה ויחד עם ירדן ומצרים חנסה להגיע לפתרון בדרכים פוליטיות. []

[] . זוהי שאלת של פרוג' ירין, והיא מכסה את הנושא שאשיב

עליו בהרחבה.

ירין
אפילו אם אני שאלתי - אבל האינספורציה היתה של ד"ר נכנצל.

צ. זמיר:
אני רוצה לומר לך: לפי הערכתי השירותים הידידותיים האמינו מאד בכושר האיסוף וביכולת האבלואציה, כושר הניתוח של הישראלים, הפיכת הידיעות לפודיעין. האמינו ככושר המודיעין הישראלי. מבלי שאני יכול לומר בדיוק מה כושר האיסוף של השירותים במזרח התיכון - אני יודע שהם מאד התרשמו מיכולת האיסוף שלנו. צריך לזכור ששירותים שאתם אנתנו כאים במגע הם מוגבלים תקציבית, ועיקר המאמץ שלהם מופנה בכל זאת לחזית אחרת. והם היו בהחלט שבעי רצון. את זה אני יכול לומר על יסוד מגעים שלי עם ראשי השירותים, שיש להם יחסים טובים עם קהיליית המודיעין הישראלית, שהיא שומרת להם לא יחיד פחוץ למגע עם האירועים במזרח התיכון, ואם יישאלו - היתה להם יכולת להשיב תשובה אינטליגנטית מכוססת, מדויקת, ככל שהם צריכים ויכולים. אני אומר הדברים האלה, כי אם אתם קוראים את הידיעות של השירותים אלינו - צריך להבדיל בידיעות של השירותים בין שני חלקים: חלק אחד - ידיעות, שזה אומר: וצבא הסורי הזיז וכיזיה, עשה כך, עשה אחרת; או הצבא המצרי, ואחר כך - הערכה. הערכה יש בה הרבה מאד של פלאס-בק, של ריאקציה, של פיד-בק מידיעות שלנו, שהם אומרים לאור הערכתנו את יחסי הכוחות בין ישראל ובין ארצות ערב, איננו חושבים שהם יפתחו במלחמה.

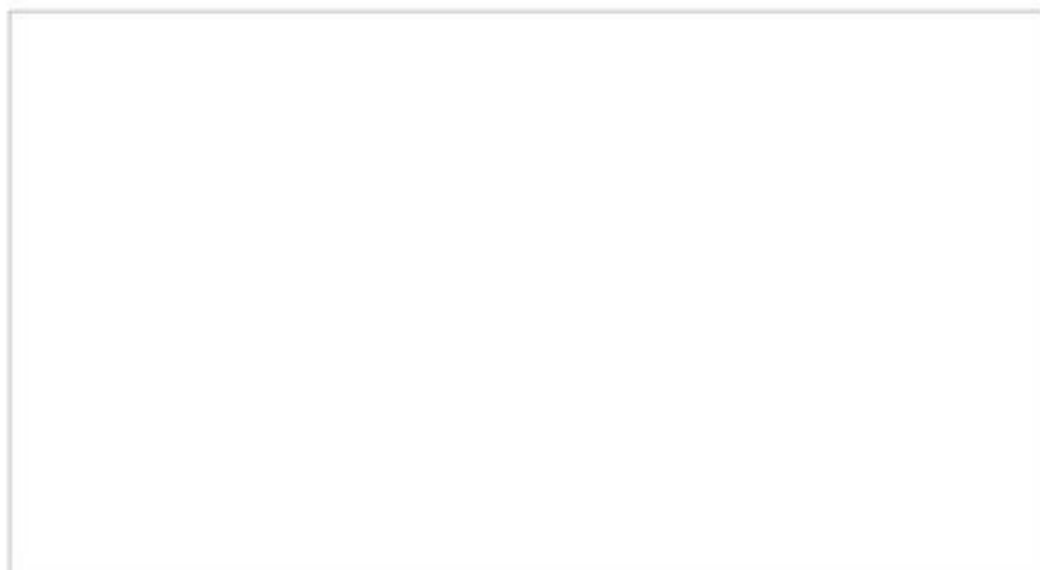
אם תסתכלו בענין, לדעתי הרגמה הכי טובה היא

הדוגמה איך [] קיבלו את התגובה שלנו לענין הידיעה דסחיה. הם ~~הם~~ העבירו לנו ושאלו, אמרנו שלא. כעבור זמן הם מרו לנו שזה באמת לא סביר שהסורים יפתחו במלחמה. זאת לא היתה השתעה בשבילנו. כי בעבודת המודיעין רגילה כינינו לבין שירותים ידענו איך הם מעריכים אותנו.

אני רוצה לומר שכומר האיסוף שלנו - ועל אף
שאתם יודעים די הרבה על כומר האיסוף שלנו - יש מבצעים שלא נזקקים, לא
הייתי צריך להביא אותם לידיעתכם לצורך הדיון זה, שהם פשוט מצביעים על כך
שכומר האיסוף שלנו יהיה טוב מאד, ואני עם כל הצניעות חושב שכמות המידע
שגורמי האיסוף סיפקו היה - ויחזי אומר - בהחלט בעל ערך, ואת זה הפצנו.
זהם נתנו לנו קרדיט.

דיון:
אולי מותר שאלה-ביניים, גם זה בעקבות שיחה שהיתה
לנו פה וד"ר נכנצל העלה את הבעיה הזאת; כשהיו
לכס יחסים, היות ואתה גם מידים פורמלית את היחסים עם השירותים - יש כאן
בעיה נוספת. מה הרגשנו חובה מבחינה הטרדידיוניזון הזה לתת להם? אני ~~שם~~ מבין
אינפורמציה, כמידה שזה לא סגלה את המקור שלך - ליה מאן דפליג. האם היה
דיון באיזה מקום כמה אנחנו צריכים לתת להם הערכה של המקרה? בכך אנחנו
כבר מנסים אינפורמציה על מה שאנחנו חושבים ועל מה שאנחנו יודעים, האם
היה דיון בענין זה? מי קובע את המדיניות בענין זה? אם זה לא ברור - - -
צ. זמיר: זה ברור. קשה לי לומר איכה וסחי היה הדיון,

כי הדיון היה לפני כואי למסד, כשאני כאני - - -
דיון: לא עקרונית.

צ. זמיר. זאת תמיד החלטה שמורכבת משיקולים שונים, כמו

הרבה חלשות כאלה, וזה היה ציף לדיון, אבל היה

מיסוד ולחומרי מידע, יש מיסוד לחילופי מידע, המיסוד בחילוכי מידע הוא

שפרט להעברת ידיעות, שדה - []

לנו אין יכולת לבדוק את זה יותר טוב, []

[]

יריין: זה ברור,

צ. זמיר: זה דבר אחר, ידיעות שדה,

היו"ר אגרנט: העברתם [] ושאלתם את דעתם?

צ. זמיר: כן, אני חושב שאת הנושא הזה פיתחנו באחת

ההזדמנויות, פרט לזה היו מפגשים קבועים בינינו

ובין השירותים החשובים, זה אומר []

שזה *comparing of notes* • זה אומר גורמי המחקר היו יושבים והיו משווים ידיעות.

יריין: כאיזה דרגה זה היה?

צ. זמיר: זה היה ראש מחלקת מחקר משני הצדדים, גורמי

המחקר, כדבר מסויד, פעם אצלנו בארץ ופעם בחו"ל,

ופעם בארצות נודעות, או []

היו"ר אגרנט: כמו הפגישה של []

צ. זמיר: בדיוק, במקרה של [] היו שתי פגישות []

[]

פרט לזה היו מפגשים, כמובן, כשהם היו באים - היינו מפגשים בלבד הייתה

גבוה, והיינו דנים על בעיות, על הערכה, [] •• כביקורים

שלו בשירותים הייתי נפגש ואומר את הערכתנו על העניין.

יריין: זאת הכעיה, אני משנט אומר את זה לקראת העתיד,

אם לא היה בעבר, האסמיה איזשהו גוף - שברוך כלל

אולי אצלנו זה כש.ב., אינני יודע, או במקומות אחרים בדרגה הרבה יותר

גבוהה, של קאונטר-אינטליג'נס, או יותר זכרון של מחלקה שהיא צריכה לדעת

מה למנוע מהאויב בכל מחיר, והיא קובעת סריגיות לראש אגף מחקר ולאחרים.

0893

א.ב.

כי כשאתה נפגש עם אנשים ביחסי ידידות, דהרצון לומר: תשמעו, הכל טוב ויפה,
אבל מה אנחנו מעריכים על כוונות המצרים, או שלא תגידו, או שחגידו כך, וכד'.
יש מי שקובע?

צ. זמיר: בהחלט. ואגיד איך זה נובד. קודם כל, הכלל הוא שכל

גורם הוא ריבון לגבי הידיעה שהיא ממקורותיו. כלל

ראשון. כלל שני. לגבי כל נפגש היו מחליטים בדיון סבין - -

יריין: מי?

צ. זמיר: גורמי המחקר.

יריין: למשל מי?

צ. זמיר: אריה שלו.

יריין: בכל מפגש היו מחליטים. מי היה מחליט?

צ. זמיר: גורמי המחקר. במקרה זה אני מניח ת/א שלו עם ראש

אמן, כשעוסקים בהערכה צבאית או צבאית-פוליטית היו

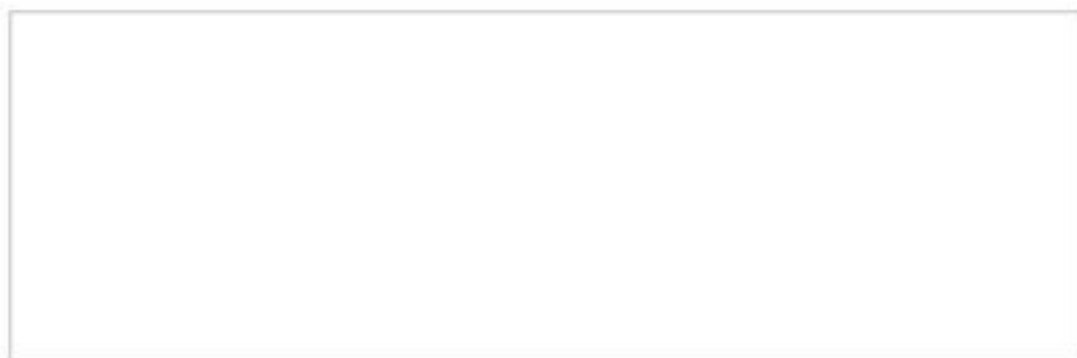
מעריכים כיצד מצויגים, , היינו במפגש אומרים

את הערכנו,

- - -

יריין: השאלה שלי הפוכה. אני פתוח מודאג מידענות, ויותר

מודאג מהערכות.

יריין: אבל יכולה הייתה מיד להיות מחשבה: פעם פרשל, שהיה

בישיבת הסנט, שאל אותו סנטור: תגיד לי פרשל, כמה

מצד אחד אסור יש לאמריקה, אז הוא אמר: אני לא אגיד לך. אמר לו הסנסור:

|| "I trust you, but I don't trust Don't you trust me" אמר לך

the people you trust

צ. זמיר: פרופ' יריין - אף שמך; אני אוסר את זה אף כי זאת לא

היתה אחריות אישית שלי בכל פרט - אנא כמעט משוכנע

שלא דרך זה זרמו ידיעות לאויב, לא עסקנו ככוחותינו; עסקנו באויב.

יריין: רבע אחר, אחת פסיט אחת מהנקודה העיקרית, אתן לך

דוגמה מה זה נקרא "כוחותינו", כשאתה מדבר על

כוחותינו - אחת מדבר אתיעדיין כדרג של מפקדי שדה, אבל אני מדבר על דבר אחר,

נניח - ואת זה אנהנו יודעים - שאנחנו הורענו באופן קונסטנטי, לא רק בישיבות

האלה אלא בתשובות לשאלות. אנחנו מפרשים את הריכוז המצרי כתרגיל, עכשיו, אם

המצרים מקבלים דן המקורות שלהם שישראל מעריכה שזה תרגיל - הם ידעו שאנחנו

לא חושבים משהו אחר, והם יעשו הכל כדי להגביר את ההתרשמות של ישראל שאכן

זהו תרגיל, אז זה נקרא אינפורמציה על כוחותינו? בוודאי שזה אינפורמציה על

כוחותינו.

צ. זמיר: אני רוצה להסנות את חשומת לבכם לשני דברים, קודם כל,

שזה נאמר בכלי התקשורת במדינת ישראל לפני כן.

אבל לומר שנחלקנו כדוגמה שבה היה שימוש בהערכה, לא בידיעה - לא נחלקתי בזה.

אני לה חושב שתערומת שנמסרה בספגשים אלה היו באופן מהותי שונות מדברים שאמרו אנשים שונים עצריך לקחת את דבריהם כרצינות במדינת ישראל בכלי התקשורת.

ידין: אינני רוצה להגביר. אבל זה לא נראה לי מסכנע.

אם אנחנו מקבלים ידיעה מאהרס שאהרס אומר שהם עושים תרגיל... אבל אם אנחנו מקבלים נוסף לזה מסקור אחרי לגברי, בעקיסין, ובצואלה, ששטע בשיחה פראש המטה המצרי, השר יודע באיזה קוקטייל, באמצעות איזה סוכן, שאכן זה תרגיל - זה הכדל עצום, זה ענין של הערכת.

צ. זמיר: במקרה הסודיים כדאי לבדוק עם מי שנושא

באחריות הזאת.

היו"ר אברנט: ~~השאלה היא האם יש לנו מידע על~~ אני מתאר לי

שאינן סוף לדבר. צריכה להיות איזו שיטה של

לא יכולים להיעזר בשירותים זרים. יש איזו מדיניות. "give and take" אחרת.

ידין: השאלה שלי: מי הגורם שקובע באופן עליון את המדיניות.

צ. זמיר: שר הכסחון וראש הממשלה.

ידין: זה לא קיבלתי. אתה אומר לי כל הזמן: ראש מחלקת

מחקר, אמר - - -

צ. זמיר: סליחה. הכנתי שאתה שואל לגבי ספגש.

ידין: ספגש זה אחת הכונקציות.

צ. זמיר: על זה - שר הכסחון וראש הממשלה. כשאדון שר הכסחון

נזכר עכשיו לדבר עם - אנחנו יודעים בדיוק

מה הוא אומר, וזה מדריך את מעולחנו. או כשגברה ראש הממשלה נזכרת להפגש

עם - אנחנו יודעים מה היא אומרת.

לומר שיש דיון אחת לתודש שבד הרבה זה סוכתכ בישיבה כורסלית - לא, אבל

כמעט לא נתקלתי בנסיון שלי בסתירה כוללת לעין בין מה שהספגשים עלינו רצו

לכין חילוקי המידע באינצורות מדועין. אני לא הייתי פעלה על דעתי לנסוע

לחול לראות קולגה בלי להגיד לרה"מ או לכעפים אני גם הולך לשר הכסחון ולומר

לפגש את יחי

0896

לך איך אני הולך להעמיד את הדברים.

ידין: הכנתי.

לנרדי: עכ"ס, אין לך שום ידיעה על כך שאיזו דליפת

סדרנו במקרה הקונקרטי הזה הרעה אל מצבנו ערב

סוף המלחמה, יש לך ידיעה כזאת?

צ. זמיר: אין לי ידיעה כזאת. אם אתם שואלים אותי -

לנרדי: זה בסדר, בזה רצינו.

צ. זמיר: אז יכול שרופ' ידין לומר בצדק: זאת ידיעה ס...

ידין: אם אנחנו רצינו בזה - זה בסדר.

צ. זמיר: רצינו.

צ. זמיר: אבל דברים שלא רצינו.

צ. זמיר: לא בחקלתי, פרט - אסרחי - היו לנו כשלונות קטנים,

שהעברנו ידיעה - - -

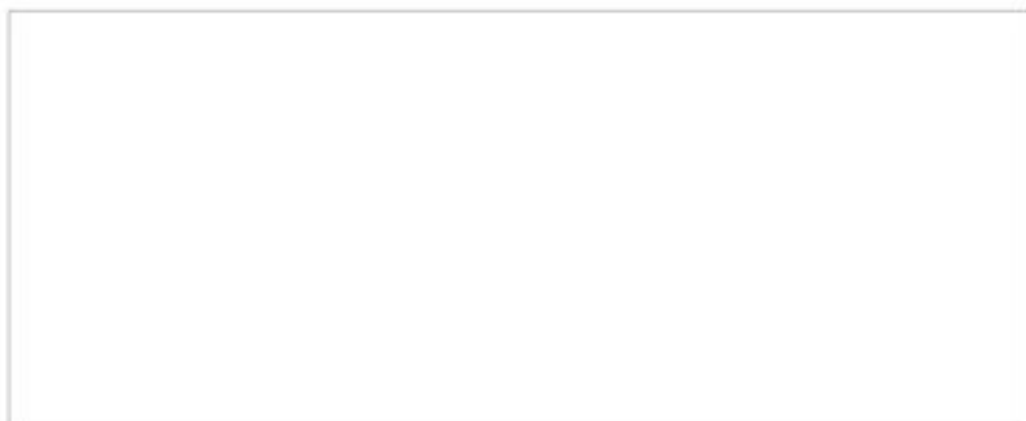
לנרדי: סוף/סוף הוועדה הזאת חוקרת מה שהיה ערב המלחמה

הזאת...

צ. זמיר: התשובה היא לא.

לנרדי: ...אחרת אנחנו מתרחבים ללא שיעור.

נבנצל: השאלה היא אם נסקלה האפשרות

נבנצל: אבל העכרנו להם את הערכחנו שמדובר בחרגיל.

צ. זמיר: לא זכור לי אם העכרנו, אבל זני רוצה לומר, רבותי:

נדמה לי שזה לא היה סוד, זה לא היה סוד, סתם

שהיה מדובר נדמה לי שזה לא היה סוד, במציאות שהיתה זה לא היה סוד, אם איש

מוססך, מאד מוססך, אומר את זה (אני מדבר כעת כאזרח) - גם השירותים וגם

אחרים יודעים את היחסים בין מי שמסננה על עניני בטחון בצבא, במשרד הבטחון,

לבין הציבור, והם יודעים מה הם עומרים, אם הם אומרים את זה - בדרך כלל

סקבלים.

נבנצל: אבל אהה כעצמך אמרת שאל את עצמו אם זה לא

טריק מצידו שאנחנו מתייחסים כך, עכשיו, אם

בהערכות האלה המאד קונסידנציאליות אנחנו אומרים, זאת באמת הערכחנו - אז זה

בעצם טריק אוחסי אין כאן טריק.

צ. זמיר: העובדה מוכיחה שזה לא הרגיע אותם, הוא גם חושב

שהאמירה שלנו שזה חרגיל - זה טריק, אין דבר יותר

חזק בכל זאת מן העובדות, העובדות מוכיחות ההיפך, ייתכן שזאת שאלה טובה,

אבל החטובה לה היא הפוכה, מה אני יכול לעשות?

נבנצל: עכשיו עוד שאלה אחת: האם הסכנה שהפיר-בק (דיברת

על פיר-בק) יביא לזה שכסופו של צבר נחבס בהערכות

שלנו על הערכות שלנו, כשהן מגיעות אלינו בהלכושת - זה נסקל?

צ. זמיר: אני יכול להגיד שיט עירנות לזה, אני חושב, אינני

יודע, אני צריך לבדוק, היינו ערים לזה.

א.כ. 0898 - 30 - 27 -

ועדה מקימה - 12.12.73
ישיבה י"ז - בוקר

עוד אלה אחת, סופית, סגסג ביחס לעתיד, אבל אני

ידין

רוצה לרדת לסבבה, איך השירותים האלה עמדו. כי

כבר ברור לי שלא עמדו כגוף.

אח"כ רשמה ת.כ.

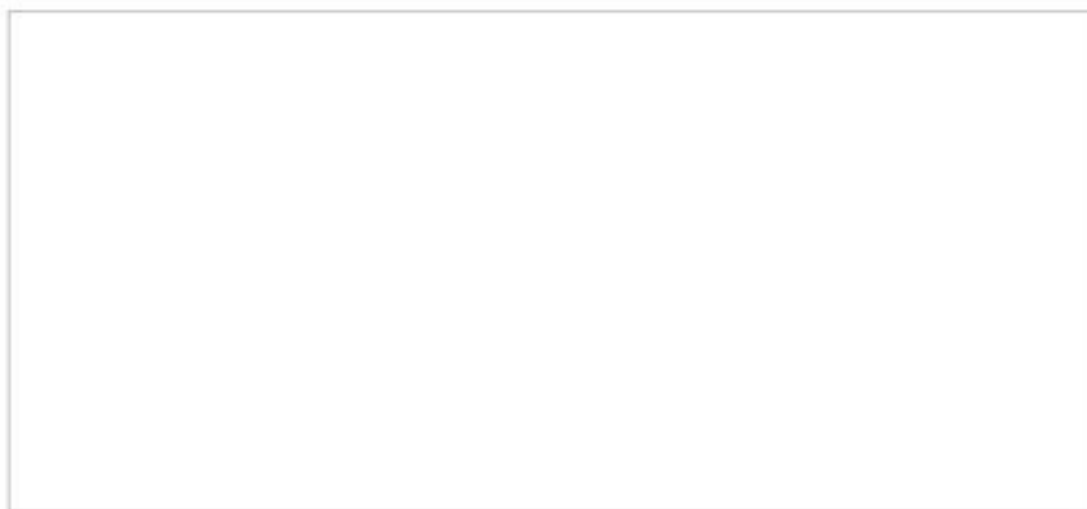
31.
ת.כ.ב.

0809

מס' התקציר-יום כסורים
12.12.73

ישיבה י"ז-בוקר

הכוונה שלי היא להבין בפרינציפ, איך זה
עובד. מי יושב, דן, מחליט?

ידין:

יש אצלנו במוסד---

זמיר:

זה פרינציפ של מוסד?

ידין:

היחוס יכול להיות על ידי כל אחד בקהילת ~~ה~~
המודיעין, והכצוע הוא על-ידי המוסד.

זמיר:

לא מעניין אותי...

ידין:

פרופסור ידין, מישהו החליט שכעס ישראל תהיה
קהילת מודיעין מפורצת, אז אי אפשר להחליט
שהיא תהיה מפורצת, ואחר-כך לשאול למה אין היא מאוחדת! כך הוחלט, אפשר לחזור על
העניין הזה כל הזמן, אבל היתה החלטה שתייה קהילת מודיעין מפורצת.

זמיר:

שתי שאלות ארגוניות, האת' האס למוסד יש דובר,
והדרך להודיע בעתון שהוא לא מעביר אנכורמציה

לסקוב:

לשאול ראש הממשלה? ושאלה שניה האם בזה שאתם עוסקים במכצעים, אין פצול איטיות
שמפריע לאסוף?

ידין: זו הייתה בעיה שנידונה בוועדת שרף.

לסקוב: הם עוסקים במכצעים - פח"ע, כל סיני דברים אחרים,
ואני שואל, כי דרושה מנטליות אהרת ואנשים אחרים
אם כי אותם מקורות אנפורמציה. האם אין פצול איטיות ולכן לרעה האסוף של ידיעות
מודיעין כחוצאה מכך שמחברים שני דברים כאלה.

זמיר: באשר לשאלה הראשונה, למוסד אין דובר, ולפי
מיטב ידיעתי, המוסד אף פעם, מכל מקום זה נכון

מיום שאני במוסד ונדמה לי שזה נכון גם עם קודמי במוסד, ואני לא אחראי לזה, ועד כמה
שאני יודע, ועד כמה שבהנני - לא הייתה דליפה מהמוסד. זה הישג, שאני נהנה ממנו
כי קודמי במוסד חצכו כך את העובדים במוסד. כעת, זה שעתון כותב שמישהו מהמוסד
שמר לו כך, אני יכול להגיד לך, רא"ל לסקוב, שאני מציע לך לא רק לזה לא להאמין
בעתוננים.

לסקוב: למה? כתוב אחרי זה שיעלו העריכי התקשורת, והם
על?

זמיר: אז אני נתבקשתי, אני פשוט רוצה שהדע | טעובדי
המוסד כולל אני, וזה לא מקרה ראשון, נטאליס על
ידי עתונאים, ובפרינגלם איננו משיבים על שאלות.

באשר לשאלה השניה שאתה שואל, אני רוצה להשיב
תשובה כללית: אי אפשר לעסוק בקהילת מודיעין גזורה מהמערך הפוליטי בסדינת ישראל,
זה יהיה לפחות מעשה מצוי להציג את זה כך. למבנה קהילת המודיעין יש סיבות הסטוריות,
לא אני - אולי פרופסור ידין מוסמך יותר ממני להסביר את הסיבות, אבל זה לא מקרה
שזה עובד כפי שעובד, ואני רוצה לומר לזכות הקולגות שלי, אני לא חושב שהקהילת

ועדת החקירה-יום כפורים
12.12.73
ישיבה י"ז - בוקר
לסקנא
זמיר

המודיעין בנויהכצורה הכי טובה,

לסקנא: לא שאלתי על קהילת המודיעין, שאלתי על המוסד.

זמיר:
אני אחזור למוסד, כי זה חשוב. הרי צריך לראות
זאת כחלק בחור שלמות. זה נכון לגבי קהילת
המודיעין מאז שאני מכיר אותה, שעשינו כמיטב יכולתנו, במבנה המערכת שמעלינו,
לנסות להתאים ידיעות, ולעשות כל אחד את המקידו כמיטב יכולתו. אני לא בסוף
שחמיר הצלחנו בזה. כחור זה משבץ גם הנושא הזה. יש מגבלה כמובן. אני חושב
שארגון קהילת המודיעין בארץ הוא על-פי אחד העקרונות האפשריים. זה המוסד פוסק
כמבצעים, אני חושב שזה עלה פשוט שיש יחידות בכך שבחול"ל יעבוד גוף אחד. ואני
חושב שכמבצעי חול"ל פוטב שיעבוד גוף אחד, מכיוון שהמוסד הוא הפעיל בחול"ל, לפי
דעתי פוטב שהוא יעבוד בזה.

ידין:
זה סטייסטמנט, לא הסכוריה, לא פוליטיקה ולא
כל שאר, אני לא רוצה לומר שלמישהו היה
צריך להיות "פורסייט". אני רק אומר שאילו מישהו היה לומד את הבעיות האלה, ועדת
שרף הציע בסך-הכל ארבע הנחות יסוד והנחה מס' ג' אומרת: "יש להפריד בודדים...
(צטוט)...אפילו היא פעולה שאינה". ולכן בהסלצות נאמר: "סעיף 7 ג': על יסוד
הנחתנו... (צטוט)... ויהיה צורך להקים גוף לתפקידים מיוחדים".
אני לא בא לידך בטענות, שום הסלצה לא כוזב.

זמיר:
לא עלי להשיב, זה יהיה לא טקטי, שה יהיה אפילו
לא חכם מצדי, אם אנסה להתווכח.

היו"ר אברנט:
השאלה שאשאל קצרה פאר. אתה לא השתכח בהתיעצות
עם רה"מ ב-3.10. היו שם רה"מ, השרים אלון, גלילי,

דיין וכו', אלא השתתף ח"ל אריה שלו, האם הוא מבגן?

זמיר: לא, הוא עוזר של ראש אמ"ן, עוזר ראש אמ"ן לענייני מחקר.

היו"ר אגרנט: כלומר אתה לא היית בכלל מיוצג.

זמיר: לא, לא.

לנדוי: יש עוד שלו אחד

ירין: כרוסינגטון?

לנדוי: בלשכה שר הבטחון יש עוד שלו אחד.

היו"ר אגרנט: הוא סגנו של ראש אמ"ן וראש מחלקת המחקר.

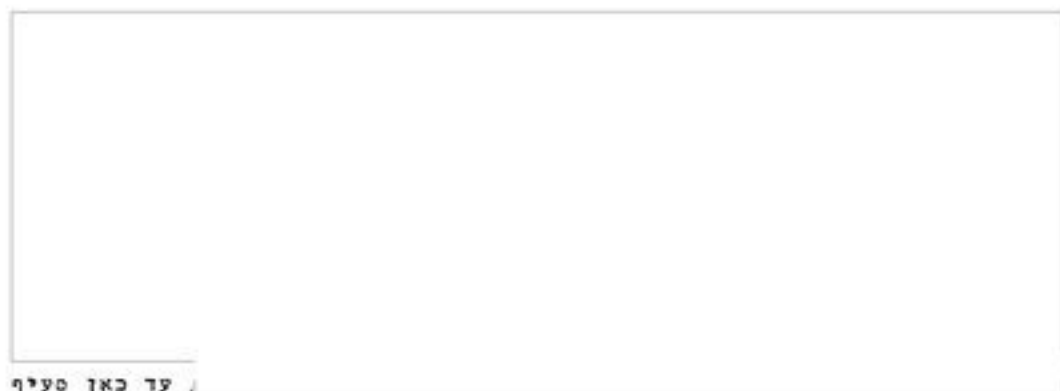
ירין: כולם שלויס, זוהי הצרה אילנו.

זמיר:

אני חייב ללכת לחלק השני של השאלה, ולהשיב בעניין שרוחיים, ואקרא לכם את התשובה, כפי שאנך חושבים על השרוחיים בנושא הדיסאינפורמציה. "נבדק חומר שהשרוחיים לחקופה אוגוסט 1972 עד אוקטובר 1973. (לגולקאיש שאנו מדברים עליהם) ידיעות בודדות עשויות להוביל להעבכה שאין כוונת הערכים לפתוח במלחמה. כחכה אחת של [] (דברתי עליה ואיני רוצה לחזור על העניין. זה אמנם כתוב כאן, אך איני רוצה לחזור. [] כחכה שניה: [] המצביעות על כוונת סאדאת לפתרון בדרכי שלום, ועל הסודעות במצרים לחולשת הצבא הערבי ולעליזנות הצבא הישראלי, שלא יזאפשר להם נצחון. []

0904

36.
ח.כ.

עד כאן סעיף

ידיעות.

כעת סעיף הערכות: "ישנן שלוש הערכות

של מחס"ן לפיהן אין סבירות לחדוש המלחמה, על אף סיכונים רבים בנוסח הפאביעיס על כוונות מלחמתיות, ספריך המקור, כי הצבא הסגרי עדיין איננו מסוכ כעיר להתסדרות עם נוצמה ישראל, ואין לו סכוי סכור להצלחה. יצויין שאפשר בהחלט לראות בכתבה זו התראה, שכן היא מצביעה על סכנים סעידים כרוזים, העטויים להוביל למלחמה". כלומר אני טוב אוסר, הרנחיס נחנז ידיעות והערכה, אתה יכול לקבל את ההערכה שמהיא-מלחמה+אתה של הטרותים, ואתה יכול לא לקבל את ההערכה של הטרותים.

כלומר, ההערכה של הטרותים היחה סמך סבירות

היו"ר אגרנט:

שמהיה מלחמה? +שלא-מבזת+מלחמה?

ההערכה של הטרותים היחה שאין סבירות למלחמה,

זמיר:

אך הם לא נתנו הערכה סחסייה שאין סבירות למלחמה,

אלא אמרו: אלה הן הידיעות, "יש סיידק איס אור ליב איס". אם אתם שואלים אותנו,

לפי דעתנו אין סבירות למלחמה. אסרחי בדברים קודמים שיש מה יא מעס "כיש בק"

כדברים האלה, אך הדברים ישנם.

12.12.73

ישיבת י"ז-בוקר

זמיר

.37.
ת.כ.

כתבה שנית; הכוונות הצבאית בסוריה; באה כנראה

כחוצאה מתנועות כוחות ישראליים באזוריים שעליהם דובר בכתבות בעתונות סצריה.
כן יתכן שזהו ל"פ (לוחמה פסיכולוגית) מכונן המסור מעריך שאין כוונה לפחות
במלחמה. לאור העליונות הישראלית". אני מצה להפנות זה הטומת-לבכם לכתבות.
אם צריך...

ידין: לא צריך.

זמיר: אם לא צריך, אולי על-כך ואעבוד לשאלה הבאה.

הי"ר אגרנט: כמה שאלות נשאר לי?

בבנצאל: אך זה אתה מביט?

זמיר: אני מביט, עם הנייר.

הי"ר אגרנט: זה מכיל את התערכות האחרונות?

זמיר: נשאלתי, נדמה לי על-ידי פרופסור ידין, על ענין

השרותים, בהתייחס להתערכות הטוונות.

הי"ר אגרנט: זה החומר המכיל את התערכות של השרותים...

שכהאי(עוזרו של זמיר): זה התערכות של שרותים נגד אפשרות של מלחמה.

הי"ר אגרנט: (מסמן את ס' המוצג) מוצג 103.

זמיר: אני צריך להשיב על השאלה בענין

הי"ר אגרנט:

זמיר:

ידין: כלומר מדוע זה לא נספר לרת"פ, זו השאלה.

זמיר:

כך גם להשיב על-כך. אני מציע שאת

אקריא כפי שזה היה. ואנו רוצה שאת הידיעה

נעריך עכשיו, כפי שהן הגיעו בנושא זה, ואז אולי החטובתחלקלל. אני פתחיל את

כפי שזה היה. כפון שזו שאלה חשובה, אני רוצה להקריא בדיוק כפי שזה היה.

היו"ר אברנט:

את כל זה יש לך בכתב?

זמיר:

יש לי בכתב, אך אני פוחד רבותי, כיוון שיש פה

מבדקים מכצעים שלנו, ולא אגיד מה זה סי, זה

לא יהיה ברור.

היו"ר אברנט:

אכן אתה מביט את זה?

זמיר:

כן.

יריין:

סליחה, אני רציתי להבין, מה מסרה הפגישה, אני

כבר לא זוכר את השאלה. הבנתי שהיתה בזמנו שאלה,

שהסריה של טלושת המבדקים של : הגיע ידיעה ראשונה, ומיטהו אמר: מה

אתה מדבר, זהו תרגיל ולא מלחמה, והוא אמר: לא, אני מתכוון כך. עוד פעם שאלו,

והוא ענה. הכנו את האופרה הזו. השאלה היתה, השאלה שלי, מדוע דווקא הקבוצה הזו

של המבדקים, מ-9.30, מ-1.10 עד 3.10, - מדוע דווקא המבדקים האלה לא הועברו

כצורה גלמית אל הא"ל לאור עבודת רה"מ/כעצם היתה השאלה, כי כיצד היה התהליך,

את זאת פחות או יותר הכנו.

זמיר:

כדופסור יריין, כיוון שכאשר אתה קורא את הידיעה,

מתברר לך שעד הסוף לא ברור אם זה תרגיל או מלחמה,

יש רכות אם זה תרגיל או מלחמה, זו אינה ידיעה... לא רק

הצליחו כבר לא להבין מספיק בדבר - אם זה תרגיל

או מלחמה, וזה פתחיל ב-1, וזה נבטר כחליפת מבדקים עד ה-4, אם זה כן מלחמה או

לא מלחמה, של , או זה תרגיל, - אז האיש שעוסק אצלנו במיון החומר, כיוון

שראה שאינו מעביר ידיעה ברורה לרה"מ, כיוון שראה כי הוא מעביר ידיעה שאולי אינה

נכונה, הוא שקל - למי דעתי גם כשקול אחרי מעשה הוא צדק...

היו"ר אגרנט:

מי זה הוא?

זמיר:

קוראים לו פרדי עיבלי.

הד"ר אגרנט:

זה ראש הלככה?

זמיר:

כן. *אא+צחק אני בהחלט עומד מאחוריו. לו אני

הייתי צריך לעשות זאת במקומו, הייתי בהחלט

עושה אותו דבר. הייתי אומר, אם יודעים מה, קודם כל תכננו את הידיעה נכונה

או לא. הוא אמר; שהוא שולח את המסמך שבו זה כתוב אלינו. אז אסרו, כואו נחכה

עד שיבוא המסמך, ונקרא מה בדיוק הוא אומר. כדי לא להעביר ידיעה שאינה מוסמכת.

זה נסמך עד ה-4.

פרוכסור ידין, הידיעה שמה הולכת מלחמה, הוא

לא היה היחיד... אני מרשה לעצמי לומר, *למפ הערכתי, לו זה היה מגיע

, כשסול זה עומד מה שהקראתי לכם אתמול - כל המקורות

האחרים שאחם יודעים, - האם זה היו קנה הקט ששובר את גב הגמל? אולי כן - אני

מסקפ.

היו"ר אגרנט:

הבינותי שמכך לא השתמע ברורות שצפויה מלחמה.

ידין:

אבנתי מבחולין קבלת הידיעה, עדיין לא התקבל

חדש, עדיין לא הייתה הסוגה ברורה, מה בדיוק

הזה אומר, ולכן כל זמן שלא התגבשה החשובה, ושאלו ושאלו אותו - החליט מי שהחליט,

כי זה עדיין לא במגב בשל להעביר את זה לידיעת דה"מ.

לנדוי:

במקום שתקרא לכנינו, ובסופו של דבר נשקע כתוך

מרטים, אני רצה לרציע יש לך שם חיק מלג, אם

אתה רוצה להצביע על דבר זה או אחר - הצביע אין דרך אחרת.

ידין:

אני הייתי מציע שזה יוכא מסוצג.

זמיר:

זה יוכא כמוצג.

לנדוי:

אולי המסל.

השאלות

היו"ר אברנט:

כמה סכרקים יש שם בסך-הכל בתקופה הקצרה הזו?

לנדוי:

תיק מלא סכרקים.

זמיר:

יש הרבה, זה שדושה ימים-ארבעה ימים שכל יום

הלכו ושאלו.

שבתאי(עוזרו של זמיר)

יש גם הערכות אמ"ן, פלוס...

זמיר:

יש גם הערכות אמ"ן על הסכרקים. * יש הערכת

שאומרת: תשטפ, [] טועה - זה הרגיל, אחר-כך

האחרון:

ישנה הערכה, היא... הוא אומר לנו שזה הרגיל, אני רוצה לקרוא עכשיו את הסכר

בהמשך הידיעה לא כל-כך בטוח בנושא המלחמה,

וזאת היתה הסיבה שנה התעכב.

אני מציע לקרוא את זה, ואם ההיינה שאלות

נוספות...

יריין:

בסודיעין, אם אני עושה לזה אפליקציה סמך,

אני מבין שאף פעם אי אפשר לדעת מה זו ידיעה

חשובה מאד ומה זו ידיעה לא חשובה, ואם הפרינציפ הוא שמעבירים את כל החומר -

צריך להעביר, ואם לא מעבירים - לא מעבירים. כלומר אי אפשר לעשות סלקציה מה

כן מעבירים ומה לא מעבירים לדה"מ, כשמדובר בחומר גלמי.

זמיר:

לפי עניינות-דעתי אתה טועה טעות גדולה. אם הייתי

נדהג לפי הכלל הזה... טרופסור יריין, אני

הייתי מציע שחשאל את ישראל ליאור, חומר שראש המוסד היה מעביר אל דה"מ, היא

היתה קוראת אותו לרוב בשבת בבית, בשעות הקטנות. ראיתי אחסול את פניכם כשנתנו

חלקיק של החומר, המשיחה אנשים שזאת כל פלאכתם, אילו הייתי מסלא את ראש-המססלה,

הייתי פותח אותה סומית. *+שאלה+*

הינ"ר אגרנט:

הגישו את זה - כן?

זמיר:

כן. (זה יהיה סוצג 104)

ידין:

סענת תא"ל ליאור היתה שהיתה הוראה, או היה דבר סוסכס, שכל ידיעה חשובה פחות או יותר, הועבר בגורם גלמית. אז יכול היה להגיד שזו לא היתה ידיעה חשובה.

זמיר:

היא עוד לא היתה מסוכמת.

ידין:

בסדר, הכנת את החשובה הזו.

זמיר:

הדבר האחרון שאני מצה להגיש, הוא חליפת הסכתים

וחליפת ההערכה בינינו לבין האמריקאים בנושא

המלחמה. מצוי פה החומר כולו, הכתבה האמריקאית, החומר שנתבקשנו להשיב על-ידי גורם הסחקר, והתרגום באנגלית שהופץ לאמריקאים, והערכת הוזרת של האמריקאים.

בכנצאל:

מהימים האחרונים?

זמיר:

כן, נתבקשתי להחזיתם פה לאותה ידיעה.

הינ"ר אגרנט:

זו חליפת הסכתים בינינו לבין האמריקאים

בנושא המלחמה בימים האחרונים.

זמיר:

אחת סברק הערכת של , שאנחנו קבלנו סך האמריקאים, החדרנו הגובה...

לנדרי:

מכאן יחברך כיצד הועברה ועל-ידי מי הוכנה החשובה.

זמיר:

לא רק על-ידי מי הוכנה החשובה, אלא גם את ה"פי"ק בק א האמריקאי, שהם מקבלים את הערכתנו.

לנדרי:

ומי אישר את החשובה.

42.
ת.כ.

אני רוצה גם את זה להגיש כסוצג.

זמיר:

היה סברק הערכה של אתם העברתם הערכה
והם הסכימו לזה.

היו"ר אגרנט:

הם ביקשו הערכה, ואנחנו נחנו את ההערכה.
(מגיש את המסמך לועדה.)

שבחאי:

(מסמך) סוצג 105.

היו"ר אגרנט:

יש לי עוד שתי שאלות אליך.

לנדוי:

שאלה ראשונה: אני חוזר לקונצפציה של אמ"ן

שהייתה מכוססת על זה שלמצרים אין יכולת פגיעה

בעומק. היו לכך שתי תשובות. אחת הייתה הסקאד ועל-כך דובר הרכה. השניה הייתה

מטוסים - מפציצי קרב - מירז'ים בעיקר, שמענו שסיימת אחת של מירז'ים 16 או

14 מטוסים היו בידי המצרים, קבלו אותם מלוב. זה מחליש לכאורה את הקונצפציה.

אני חושב שהתשובה של אמ"ן - אולי עוד נשמע את זה - שהכנסת הזו של מטוסים,

לא הסכימה כדי להקנות למצרים יכולת לתח תקיפה טסטעוהית על שדות התעופה שלנו,

לכן הקונצפציה עדיין עומדת עד שמגיעים לידיהם מספרים יותר גדולים של מטוסים כאלה.

מה עמדתך לגבי הנושא הזה?

אני לא רוצה להתווכח עם הערכה...

זמיר:

אתה בכל זאת מדי פעם הלא גם בעדותך גולש לכך.

לנדוי:

אני רוצה לחזור לידיעות שהיו לנו. הידיעה על ה-

זמיר:

הכוונות של המצרים בעומק, הייתה לא ליזום פגיעה

בעומק, אלא נושא העומק הוא אצלם למטרות "ריטליאישן"-הענשה. זה צריך לזכור יפה

מאד.

המצרים לפי תפיסת עולמם, יט להם יכולת של "ריטליאישן" עם מה שיש

להם, כעה הם לא מדברים רק על המירז'ים ורק על הסקאדים, אני מצטער. אנו מעריכים

שזה הכלי היחיד שישנו, אך אם ללכת לפה שהם אומרים, הם אומרים שיירו עם קלט מסווג

מא קילומטר על תל-אביב. נכון שמטוסים לא יחזרו, זה יש בחומר רבותי, זאת אומרת

יילכו עטומ ויתזרו חמישה, אבל עם קלט עם יפגעו בתל-אביב.

פתי הם אופרים את זה? לכני המלחמה?

לנדוי:

לפני המלחמה, זה מופיע כאן, כלל כך הרבה פעמים.

זמיר:

אפשר לקבל ואפשר לא לקבל. עובדה היא שהם

ניסו לירות טיל "קלט" מעל תל-אביב, שאנו יירטנו אותו. אני לחלוטין חושב,

שבנסיבות שהיו, הם לא היו משוכנעים שהטי. י"ז-16...

שאלתי באופן מיוחד על המירוצים.

לנדוי:

לפני-דעתי, הם ראו את הקרב האויר העיקרי - וזה

זמיר:

כולט בחוסר - בתחום סיני. אחרי זה, אחרי 4-5

ימים, הם רואים התסקת-אש. הלא כעת הם מתרוכחים על-כך ביניהם בעתונים. הם היו

צריכים עדיפות אווירית ל זה. לכן הם רוצים את ההאנטרים ואת המירוצים לדבר

הזה. הם רוצים יכולת הגובה. כחוק יכולת הגובה, הם כוננים על סוריה, על לטוס

ולנחת בסוריה ולהפך. אני מרשה לעצמי לומר, לפי דעתי - זה כחכם לאחר מעשה -

אדיפות שהם נחננו לסורים כנושא סילי "פרוג", ואגב יש ידיעות כעת על "פרוג"

יותר משוכלל שהסורים קיבלו, שפגדיל את הטעות, הוא חלק מהקונצפציה של הגובה

לעומק.

מה שהסורים באמת התחילו לעשות.

לנדוי §

התחילו לעשות. הם יצאו מהטעות, אך זה מה

זמיר:

שהתחילו לעשות. לפי דעתי, וזו הייתה גם דעתי

שעמדתנו כל-הזמן המלחמה, שאם אנו לא נכה את המצרים בעומק, המצרים לא יתגרדו

אתנו בענין העומק. זה היה נכון לשעתו. אני לא בטוח שזה נכון לעתיד. גם המצרים

למדו ממה שהמלחמה, ואיני יודע לאיזה מסקנות הם יגיעו, אך לשעתו, על יסוד

המודיעין שהיה לנו, זה היה נכון.

לנדוי:

הלא הקונצפציה היתה זו, שהסצרים לא יפתחו בהקפסה כל עוד הם אינם משוכנעים שהם יכולים להשיב על המצות שלנו בעומק. אני רואה כל מיני בתונים שמחלישים את הקונצפציה הזו. ענין הס קאד, ענין המירז'ים, שאלתי היתה מצומצמת, האם המירז' כבר הקנה להם אפשרות מטעונית להכוח בעומק, או זה היה צריך להכוח עד '74, כאשר יקבלו לא טייסת אחת אלא 4-5 טייסות, כפי שהם אמרו שם.

זמיר:

זה נכון, זה הקנה להם יכולת, לומר שזה היה היקר, המטרה שהם רצו להשיג, אני חושב שלא. הם רצו להשיג שטח יותר משוכלל, אבל כעוד שבעבר לא היתה להם יכולת כזו לחלוטין, כי למירז' 21 ולסוחאי לא היה כל סכוי, היתה להם תשובה, לפי הערכתנו, גם לפי הערכתם - לא איראלי, אבל אולי מספקת. זו היתה הערכתנו, הערכת אנשים שונים.

היו"ר אגרנט:

ענין המירז' היה לא לשם "ריטליזשן" במקרה שנכח בעומק, אלא כדי שיוכלו לפגוע בסדות-

העופה שלנו.

זמיר:

גם סדות-העופה,

היו"ר אגרנט:

באמת הם ניסו להגיע הנה.

זמיר:

כשהם דברו על מירז'; הם בחור במירז' גם מטעמים של יוקרה, כי למירז' היתה איזו שהיא יוקרה באותם ימים, וגם שטח של מירז' יש תכונות שמאפשרות לו להגיע בכוחות עצמו למרכז הארץ, להטיל מצבות, ולהגן על עצמו בדרכו בחזרה, כמטוס כווד-כמטוס מייירט, וזו הכוונה שהם בהחלט עמדו עליה. זה מופיע בתכנית שהראתי לכם.

היו"ר אגרנט:

אחה היית רואה בכך סימן מעיד על החקרבות המלחמה, או אולי סימן מפריען כי אחד הסימנים המעידים הוא עצם העובדה שקיבלו את טייסת המירז'ים שיש להם את התכונות שמניח

זמיר. אני מוכרח לומר, אני למשל חשבתי, שכבר אמרתי

פה - הסקאד קצת כלכל אחי. אותי באופן אישי

קצת כלכל הסקאר, ~~אני~~ לא התקבל על דעתי שהידיעה הזו נכונה, אך בכל הכלים
שהיו לנו בדקנו את העניין. לא התקבל על דעתי... לא חשבתי שה-16 המירוז'ים הם
הכל, וכאמרת הם לא דברו רק על 16 המירוז'ים אלא על הגדלת עוצמת המירוז'ים,

בם מטוסים אחרים, מפציצים אחרים, כמטחלים באיזה שהוא שלב במלחמה.

לנדוי: חשאלה השניה היא. התכנית שבסופו של דבר

הם הפעילו, האם זו היתה חכנית למלחמה מוגבלת

כאמרת, עד למעברים, או למלחמה טוטאלית?

זמיר: לפי הידיעות שיש בידינו; מרוב-רובם של הסקורות

(יכול להיות שיש עוד איזה סקר שכדע אינני

זוכר אותם) , המלחמה בשלב הזה היתה צריכה להגיע עד קו המיצרים, מה שהם קוראים
קו המיצרים - המעברים, כדי לדזור יתרון מוליטי קודם כל, ואופציה להמטך פעולה
צבאית.

היו"ר אגרנט: עד היכן בדיוק?

זמיר: עד לקו המיצרים - מיחלה. הם קוראים לכך מעברים.

לכבוש אוגוס, כדי משם לנהל מ"מ. אם זה מצליח -

מצליח. אם לא - על בסיס הקו הזה הולכים הלאה.

בנצאל: בדיוק הכרוב סגע בשדה העופה?

זמיר: כן. ברמת-דוד.

בנצאל: מה הוא עשה בדיוק?

זמיר: אני לא בדיוק יודע.

היו"ר אגרנט: הפרוב מסוריה?

נבנצאל

הפרוג מסוריה.

זמיר:

כרופסור ידין גילה שאחד הקצינים כתב לו ידיעה
התרעתית מסדרגא ראשונה. אני מציע לקרוא את

התיק כולו.

ידין:

אני כופר לאלוטין, אבל זה כבר בדיעבד, במה
הדברים
שנספר לנו שכל מלימה פפוסט+ זהו

איתה כצורה היולית, עד שלא החבר שום דבר, לא היה תוסר למסור.

עכשיו נכון שעל בני

המספן הזה אני רואה הערה, אני לא יודע של מי החתימה הזו...

זמיר:

של ראש המרחב שלנו.

ידין:

כותב למישהו, איני יודע למי כי זה סחוק.

זמיר:

לתפוצה כנראה.

ידין:

הלא כותב: וזוא נא שהידיעות הוטצו, ישנה כאן

התרעה מסדרגא ראשונה. אנש שואל

שאלה, למה הידיעה הזו שמישהו חשב שיש בה התרעה מסדרגא ראשונה, למה זה לא

הוטצו? לראש הממשלה? בהרתי רק את זה, אך יכול להיות שיש עוד.

זמיר:

אני מבקש, יכול להיות שאתה צודק, אך אני מבקש,

כדי להגיד שאתה חולק, לקרוא את כל החומר.

ידין:

קראתי את זה.

זמיר:

אז אני מצטער, צריך לכי דעתי לקרוא את התיק

הזה חצי טעה-טעה כדי להבין אותו, ואני מבקש

לקרוא אותו, כי אם אצא אומר זאת, אני רוצה לקרוא את התיק. יכול להיות שאני טועה,

אך אם זה חשוב, אני רוצה לקרוא את כל התיק.

ידין:

לא, אין צורך. כל אחד יקרא את זה, אני רק
אומר לך את ההתרשמות שלי.

זמיר:

אני מצטער, כיוון שאני חושב שההתרשמות שלך
מוטאית, אני יכול להשיב על זה פה, אם אתם
רוגים. אבל להגיד שאתם טועים, כי על התיק הזה צריך לעבור הקבה.

היו"ר אגרנט:

אנחנו על-כל פנים עוד לא הגענו למסקנה.

ידין:

הם לא הגיעו למסקנה
/ההודעה הזו שלי, היא על דעה, היא דודאי
פרובוקטיבית לך. עדיין לא קראתי את הכל.
הסביר לי מדוע ידיעה כזו לא הוצעה.

זמיר:

הפלחת בפרובוקציה אני מוכרה להגיד לך.

היו"ר אגרנט:

אולי חעטה את זה בקצור נפרץ, כי סמילא צאטרן
לקרוא את התיק הזה.

זמיר:

אני מוכרה באמת להסביר את זה.

היו"ר אגרנט:

זה הדבר האחרון שנשמע הידום. כמה זמן זה יקה לך?

זמיר:

כאשר באתי לנאן, חשבתי שאגמור בשעה ואלך.

4

סדרת הסברקים של , ואקרא את הדברים הרלוונטיים.

ידין:

מה אחת רוצה להדגיש?

זמיר:

אני רוצה להדגיש—

לנדוי:

אני מציע לא להקדיש כל-ק הרבה זמן לדבר שהוא

5

חשוב מאד, אבל כחוסר פרופורציה לדעתי.

זמיר:

גם אני חושב שזה כחוסר פרופורציה, אך כרופסור

ידין כל-כך דבק שאני מוכרה.

היו"ר אגרנט:

אולי תוכל תוך רבע שעה...

זמיר: אני מבקש, אם הסכימו כי אני רוצה לעדיף אתכם, אם באמת הגיעו למסקנה - פשוט ללקח לעצמי - שהידיעה הזו כל-כך מכרעת, אני שומר לעצמי זכות, אולי שיבוא הנה הקי"ז-אופיסר, אני מבקש לברר, אני מבקש שתקראו לאנשים.

הי"ר אברנט: כרבע אני רוצה שתסיים את עדותך. אם אתה רוצה להדגיש משהו מחוץ ה תיק הזה, תדגיש את זה. אנו שומרים לעצמנו את הזכות לקרוא אותך בחזרה, אולי נצטרך, אולי תהיה חובה עלינו לקרוא אותך בחזרה אבל לעת-עתה תגמור עם זה.

לנדוי: דבר לשם הבהרה, כאשר כאן כתוב להכיף את הידיעה הזו, היא הופגה בדרך הרגילה?

זמיר: כן.

ולא כשה שאתם קוראים "הפוגה גבוהה"?

לנדוי:

כן. ככה אני רוצה שוב, ~~לשם~~

זמיר:

רבותי, אני רוצה לומר, הידיעה הראשונה הזו כאשר הגיעה והופצה, עליה יש הערכה של גורם הערכה, והידיעה אוסרת...

גורם הערכה היכן? באפי"ן?

ידין:

באפי"ן. והידיעה אוסרת לא ידוע על תרגיל או

זמיר:

מבצע , אותו תרגיל שהוא מדבר עליך , לא ידוע עליו. בסופו זה, האריך 26...

המברקים הראשונים, אני קראתי את זה. לא דברתי על ~~ההודעה~~

ידין:

דברתי על ~~המברקים~~ שבא כחשוכה לכל השאילות,

ובדיוק זהו קי"ז, באפי"ן מודיע על כל מברק, הוא מודיע: זה סתייחס לתרגיל,

זה סתייחס לתרגיל, זה סתייחס לתרגיל - וככל זאק הוא בא ואוסר: לא, לא, לא. זה קי"ז.

סליחה רגע, הוא לא אוסר לא.

זמיר:

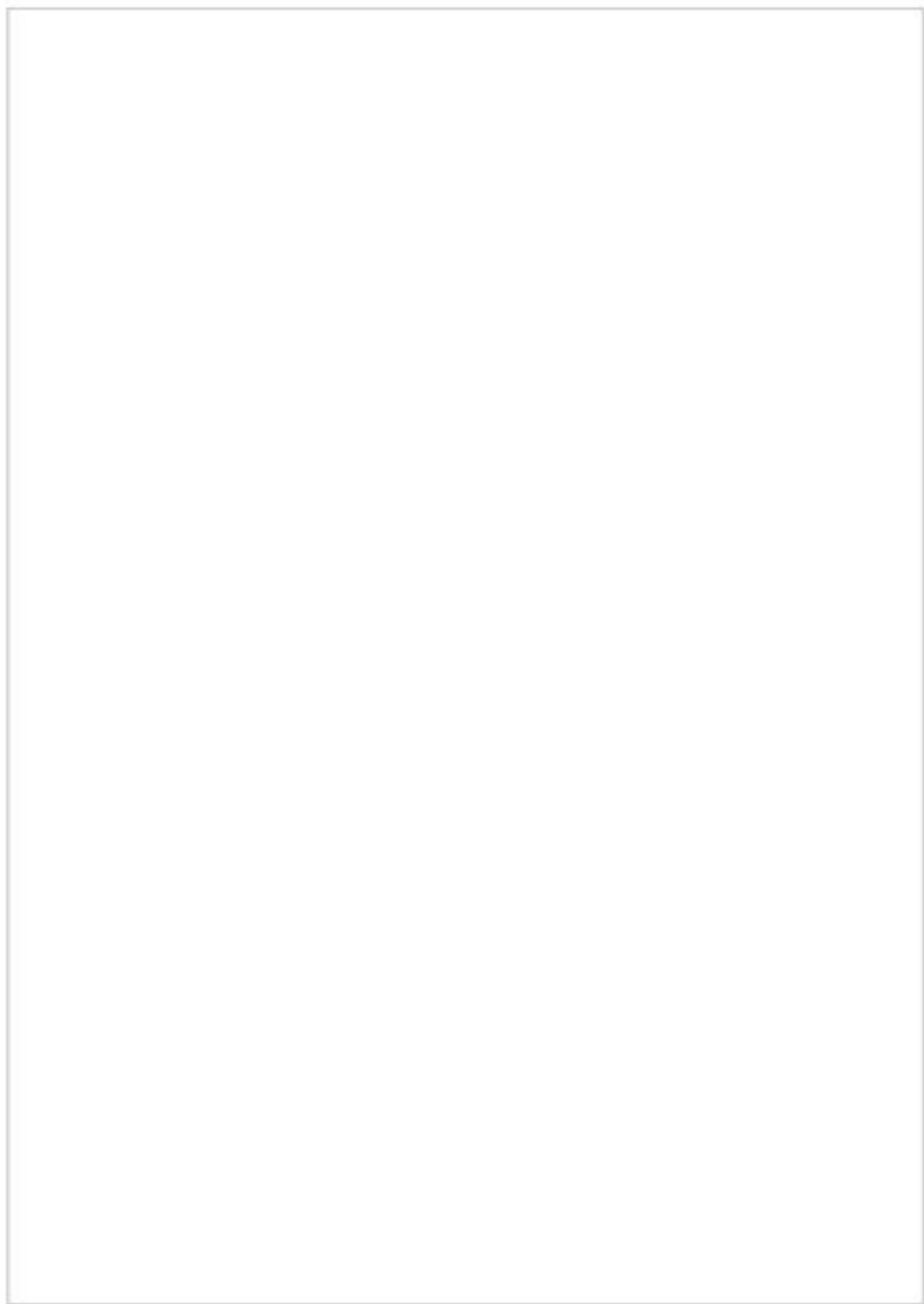
אני רוצה לקרוא מברק של אחרי מברק מס' 4.

.49.

0917

ועדה החקירה-יום כפורים
12.12.73
ישיבה י"ז - בוקר

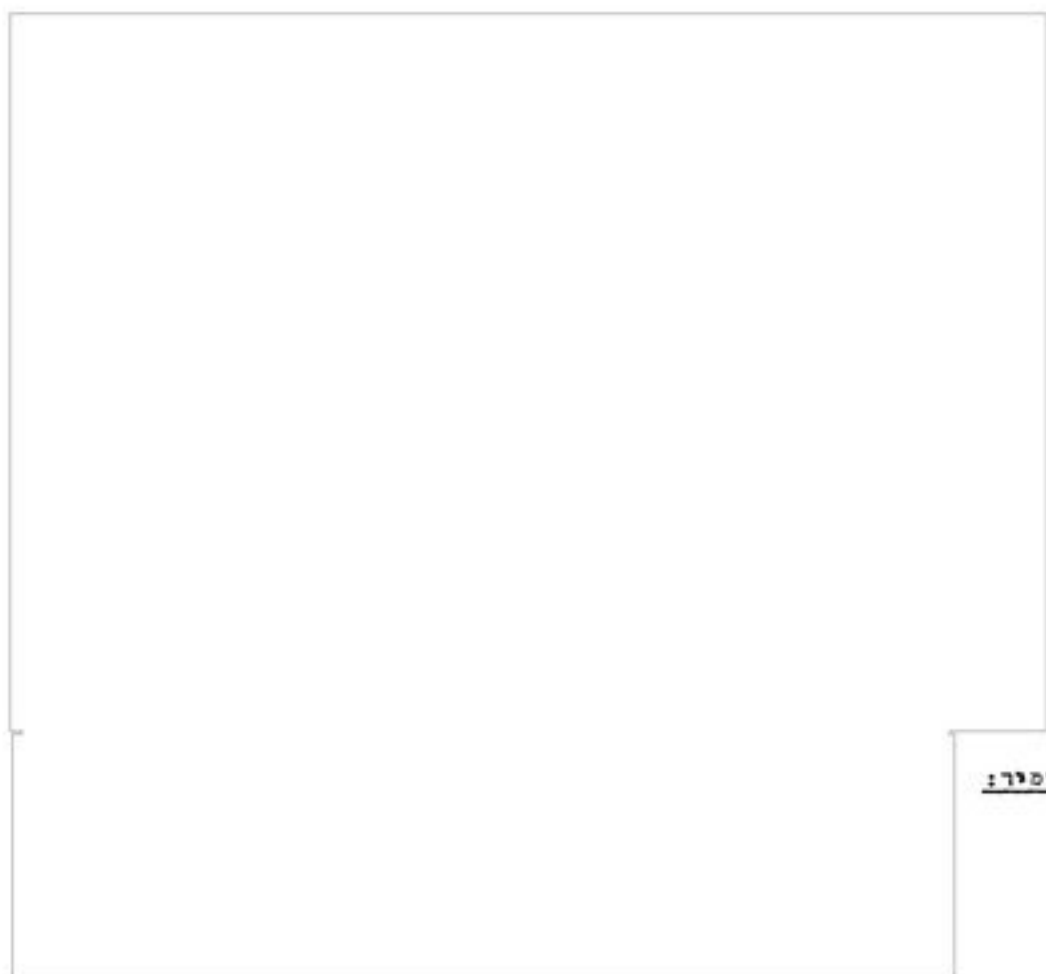
.ח.כ.

0918

50. 60.
ת.כ.כ.

ועדה החקירה-יום כפורים
12.12.73
ישיבת י"ז - בוקר

תמונה:

(המסך רשמה א.ב.ג.)

כבר עשה אינטרפרטציה, היבך שתי
 יריעות, ~~ש~~ ועשה מהן אינטרפרטציה. אז אני אומר. הפצנו את היריעות. עוד הפעם
 אופרים: המקור צירף, אנחנו אופרים לאמן: המקור צירף את העוברת הנ"ל, והסיק
 מהן כי ישנה כוונה סגור מצרים לכתוב במתקפה על ישראל.

כעת אני רוצה, ובזה אני בעצם גומר. ~~ש~~
 מברק מבצעי. כעת אני רוצה לומר לכם: היה לנו דיון מדיני. יש לנו פרום של
 דיון מדיני, היה על השולחן. כבר סיפרתי לכם שהדיון המדיני הוא פרום
 שמכין אותי לקראת פגישה עם רה"ם בנושאים כפי שאנחנו רואים אותם אצלנו. ואני
 סיכמתי את הדיון המדיני על יסוד היריעות שהיו ~~אצלנו~~ לנו.

ההודעה שהי?

הי"ר אגרנט:

בשלישי או ברכיעי. אולי אפילו יש פרוטוקול

צ. זמיר:

על זה. יש סיכום שכתב אותו פרדי.

זהו. זה כריזק העניין.

צ. זמיר:

בסיכום אני רוצה להגיש את זה, ואני רוצה להגיד

צ. זמיר:

שאני בהחלט חושב. הוא חשוב. אבל צריך

לשים אותו כריזק במקומו בחוף המסכת כולה. לא שזה לא הופץ - - -

צננצל:
מן הסתם נשאל את ראש הממשלה אם לדעתה
היה צריך להביא לה את זה. ואם היא תגיד
שלדעתה צריך היה להביא לא את זה - נצטרך לשמוע - - -

ירין:
היום זה קצת קשה. כי היא תגיד כדאי עכר.

צ. זמיר:
יש לי בקשה. אולי תסאלו את ראש הממשלה באיזה
קצב היא היתה קוראת את החומר.

ירין:
נאמר לנו ע"י ח/א ליאור שאת הקריאה היתה - - -

היו"ר אגרנט:
*** מהנסיון שהיה לי עד עכשיו מהחומר שהופץ,
באיזה קצב היא קוראת את החומר - - -

ירין:
ח/א ליאור אמר שהחומר היה מגיע אליו ולא
לרה"מ, והוא היה עובר על החומר, וכמורה

שראה שיש משהו דחוף יותר מן היתר - היה רץ אליה באמצע הלילה. והוא אמר: הוא
לא ידע ולא שמע, ועד לרבע זה הוא לא ידע שבכלל היו חילופי דברים
בחארין זה-וזה.

צ. זמיר:
* ישראל ליאור הוא בחור חנון ואינני רוצה
להגיד שום דבר. אני מכקט מכס, למענכם, תברקו

אם בידיעות אחרות הוא העיר את רה"מ באמצע הלילה. פרופ' דין, חיקה יריעה סקבילה.
סוכרמים לעשות השוואה כדי לקבל יריעה. ניקח יריעה אחרת ונראה אם הוא העיר את
רה"מ באמצע הלילה. אם הוא העיר את רה"מ באמצע הלילה - יש לך קייס.

היו"ר אגרנט:
אבל האם החומר הזה היה אי פעם בפני רה"מ,
אפילו ב-4 לחודש?

לסקוב:
דרך איסוף.

צ. זמיר:
כנראה דרך איסוף. הרי איסוף הוציא על זה לקט.
המן הוציא על זה לקט.

ירין:
לקט, אבל לא כחומר... את זה אנחנו יודעים.

נשמע א.ק.

0921 65 - 63 -

ועדת חקירה - 11.12.73
ישיבה ל'ז - 44 בוקר

כזה גמרה, אם יהיה צורך - בקרא לך בחזרה.
אני סודה לך.

היו"ר אברנס:

למחלקת המחקר